RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 87.505 van 24 mei 2000
in de zaak A. 91.867/XII-2598.

In zake : 1. de NV ALGEMEEN BOUWBEDRIJF COSIMCO,
2. de NV HOUBEN,
3. de NV VANDERSTRAETEN,
samen vormend de tijdelijke vereniging COSIMCO-HOUBEN-VANDERSTRAETEN,
die woonplaats kiezen bij
advocaat J. STIJNS,
kantoor houdende te LEUVEN,
Justus Lipsiusstraat 18-26

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT,
die woonplaats kiest bij
advocaten D. D'HOOGHE en B. SCHUTYSER,
kantoor houdende te BRUSSEL,
H. Wafelaertsstraat 47-51.

tussenkomende partijen :

1. de NV KBC BANK,
2. de NV CFE,
die woonplaats kiezen bij
advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de NV ALGEMEEN BOUWBEDRIJF COSIMCO, de NV HOUBEN en de NV VANDERSTRAETEN, samen vormend de tijdelijke vereniging COSIMCO-HOUBEN-VANDERSTRAETEN, op 17 mei 2000 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van

"het besluit van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Vlaams-Brabant dd. 27.04.2000 houdende aanvaarding en uitsluiting van de offertes voor de promotieovereenkomst voor de bouw en de

financiering van een nieuw provinciehuis, betrekkelijk de overheidsopdracht voor de aanneming van werken onder de vorm van een promotieovereenkomst voor de bouw en de financiering van een nieuw provinciehuis te Leuven, bij wege van een openbare aanbesteding als gunningsprocedure ingevolge de beslissing van de Provincieraad van Vlaams-Brabant d.d. 21.12.1999 (dossiernummer NP2000/Promover/RR)";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 18 mei 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 mei 2000, om 9.30 uur;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. VERHAEGEN, die loco advocaat J. STIJNS verschijnt voor de verzoekende partijen, van advocaten D. D'HOOGHE en B. SCHUTYSER, die verschijnen voor de verwerende partij, en van advocaten D. LINDEMANS en F. DE PRETER, die verschijnen voor de tussenkomende partijen;

Gehoord het, wat het beschikkend gedeelte betreft, eensluidend advies van eerste auditeur J. STEVENS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies;

Overwegende dat de NV KBC BANK en de NV CFE met een ter terechtzitting neergelegd verzoekschrift

hebben gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat zij voordeel blijken te halen uit de bestreden beslissing en erbij belang hebben dat de vordering wordt afgewezen; dat hun verzoek dienvolgens moet worden ingewilligd;

Overwegende dat de verzoekende partijen hun vordering "in ondergeschikte orde" ook stellen als vordering tot schorsing, "voor het onmogelijke geval dat (de Raad) van oordeel zou zijn dat geen uiterst dringende noodzakelijkheid voorligt" en tevens "in de meest ondergeschikte orde" als vordering tot schorsing "wegens manifeste nietigheid bij toepassing van art. 94 van het procedurereglement";

Overwegende dat een schorsing niet tegelijk uiterst dringend en niet uiterst dringend kan zijn; dat bijgevolg de vordering tot schorsing volgens de gewone procedure, die in ondergeschikte orde is geformuleerd, niet ontvankelijk is; dat, wat de vraag tot "schorsing wegens manifeste nietigheid" betreft, een dergelijke procedure wettelijk niet voorhanden is en deze vordering eveneens niet ontvankelijk is;

Overwegende dat volgens artikel 1 van het aangevochten besluit van 27 april 2000 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant de verzoekende partijen en twee andere tijdelijke verenigingen, niet geselecteerd worden en hun offertes uitgesloten worden van gunning; dat in de begeleidende brief van diezelfde datum, ondertekend door de gouverneur en de provinciegriffier, die is gericht tot de verzoekende partijen, wordt gesteld dat, om een daadwerkelijke rechtsbescherming te garanderen en de gelegenheid te bieden alsnog rechtsmiddelen tegen het besluit aan te wenden, de bestendige deputatie de opdracht pas op 25 mei 2000 zal gunnen;

Overwegende dat de verzoekende partijen in hun inleidend verzoekschrift verklaren dat de verwerende partij hun een eensluidend uittreksel van de bestreden beslissing heeft medegedeeld bij tegen ontvangstbewijs aangetekende brief van 27 april 2000; dat zij in hun uiteenzettingen betreffende "voorgaanden" en "het belang" telkens betogen dat het proces-verbaal van opening van 1 maart 2000 zes offertes vermeldt, "waarvan, op basis van het bedrag van de globale annuiteit 'dat als enig gunningscriterium geldt', de tijdelijke vereniging gevormd door verzoeksters met het oog op deze promotieovereenkomst, als eerste gerangschikt werd"; dat zij in hun uiteenzetting betreffende de uiterst dringende noodzakelijkheid naar de inhoud van het aangevochten besluit en de voormelde begeleidende brief verwijzen; dat zij daarbij aanvoeren dat de gunning van de opdracht nog niet is gebeurd, de bouwwerken nog niet zijn begonnen en dat pas op 25 mei 2000 een overeenkomst tussen de aanbestedende overheid en een inschrijver tot stand zal komen, dat derhalve thans nog nuttig gestatueerd kan worden door de Raad van State, "teneinde de verzoekende partijen terug als geselecteerde partij en hun offerte als aanvaard gekwalificeerd te horen";

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat de toepassing van de procedure wegens uiterst dringende noodzakelijkheid het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State ernstig stoort en de rechten van de verdediging van de verwerende en de eventueel tussenkomende partij aanzienlijk in het gedrang brengt; dat om die reden die procedure slechts mag worden aangewend in de enkele gevallen dat het spoedeisend karakter van de zaak, ofwel voor iedereen duidelijk is, ofwel door de verzoekende partij duidelijk wordt aangetoond aan de hand van precieze en concrete gegevens en voorts de verzoekende partij zelf met bekwame spoed haar vordering heeft ingesteld;

Overwegende dat te dezen de verzoekende partijen, in hun uiteenzetting betreffende het belang, zelf verklaren dat "de bestreden beslissing werd meegedeeld per aangetekend schrijven van 27.04.2000, en huidig verzoekschrift werd opgestuurd op 16.05.2000" : dat, nu er redelijkerwijze van kan worden uitgegaan dat zij het afschrift van de bestreden beslissing hebben ontvangen op vrijdag 28 april 2000, zij niettemin hebben gewacht tot 17 mei 2000 om hun vordering in te stellen; dat uit hun verzoekschrift blijkt dat zij van de Raad van State een uitspraak over de schorsing verwachten vóór 25 mei 2000, hetzij binnen een termijn van enkele dagen na de indiening van hun verzoekschrift; dat zij voorts, aldus handelend, ook de verwerende partij nauwelijks de tijd hebben gegund om een antwoord uit te werken; dat zij zelf echter bijna drie weken hebben laten verlopen vooraleer de schorsing te vragen en zelfs geen poging ondernemen om te verklaren waarom zij zolang met het instellen van de vordering hebben gewacht; dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de verzoekende partijen, gelet op de door hen gekende limietdatum van 25 mei 2000, niet de vereiste bekwame spoed aan de dag

hebben gelegd om de voorliggende vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te stellen;

Overwegende dat aldus niet voldaan is aan de eerste van de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de NV KBC BANK en de NV CFE in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en de in onderschikte orde gestelde vorderingen tot schorsing worden verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op eenentwintigduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor eenderde.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op tienduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig mei 2000, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH. D. VERBIEST, kamervoorzitter,

A. VANDENDRIESSCHE, staatsraad,
J. BAERT, staatsraad,
Mevr. S. DOMS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **D. VERBIEST.**